

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6441/2024
09.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле – противтужене АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Иван Перковић, адвокат из ..., против тужених – противтужилаца ББ из ..., Општина ..., ВВ из ..., Општина ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Маја Барбуловић, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужиле - противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2931/2023 од 02.11.2023. године, у седници одржаној 09.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле – противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2931/2023 од 02.11.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле – противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2931/2023 од 02.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П 101/22 од 27.03.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле – противтужене и раскинут уговор о доживотном издржавању који је оверен пред Основним судом у Неготину, Судском јединицом у Мајданпеку у предмету РЗ 143/11 од 10.05.2011. године и раскинут је анекс уговора о доживотном издржавању оверен пред Основним судом у Неготину, Судском јединицом у Мајданпеку у предмету РЗ 7/12 од 13.01.2012. године, који је закључен између сада пок. ДД, као примаоца издржавања и тужиле, као даваоца издржавања, због поремећених односа уговарача, као и да исти убудуће неће производити никакво правно дејство. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован противтужбени захтев тужених – противтужила да се раскине уговор о доживотном издржавању који је оверен пред Основним судом у Неготину, Судском јединицом у Мајданпеку у предмету РЗ 143/11 од 10.05.2011. године и анекс уговора о доживотном издржавању који је оверен пред Основним судом у Неготину, Судском јединицом у Мајданпеку у предмету РЗ 7/12 од 13.01.2012. године, који је закључен између сада

пок. ДД, као примаоца издржавања и тужиље, као даваоца издржавања због промењених околности и недавања издржавања и да исти не производи правно дејство. Ставом трећим изреке, обавезане су тужене – противтужиље да тужиљи – противтуженој на име трошкова поступка исплате износ од 125.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2931/2023 од 02.11.2023. године, одбијене су, као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља – противтужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиље - противтужене на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиље – противтужене, иако је тужиља – противтужена након смрти примаоца издржавања повукла тужбу, јер тужене – противтужиље, као правни следбеници примаоца издржавања нису прихватиле повлачење тужбе. С обзиром на то, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље – противтужене, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.03.2019. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да ревизија тужиље – противтужене није дозвољена, са којих разлога је Врховни суд применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија

Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић